EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

Pep

Nr. 34 22 aug. 1964

35 ct. p.w. losse nrs.

45 ct. België 7 fr.

HALLO, beste vrienden!

HEBBEN jullie weleens op een brug gestaan? Alle hoofden knikken. Maar ik bedoel geen gewone brug, ik bedoel de brug van een schip. Van een motorschip. Zo, nu zullen er heel wat hoofden zijn die niet knikken, maar schudden: „Nee!" Sla dan maar eens gauw de middenpagina van PEP op, daar kun je alles vinden wat je op zo'n brug zoal ziet. Dat is wel even iets anders dan wanneer je vanaf een gewóne brug in het water tuurt! Hoe de bemanning van een schip vroeger, met als enige „navigatie-apparatuur" de zon en de sterren, de weg over de zeeën zocht en hoe een modern motorschip met behulp van alle mogelijke instrumenten zijn koers volgt, hoe een eenvoudig dieptelood, echolood, uitgegroeid is tot een onderwaterradar, hoe het in kaart brengen van de zeebodem, de stromingen, en nog veel meer, hoe dit allemaal gebeurd is en gedaan wordt, kun je lezen op pagina 15. Spaghetti beleeft deze week het slot van zijn avontuur met neef Pro-Prosjoetto en op bladzijde 20 staat welk verhaal er de volgende week begint.
Drie pagina's vol over vliegende schotels en wéér begrijpen jullie het verkeerd, dit zijn vliegende schotels op het water.
Als jullie de bladzijden 28, 29 en 30 gelezen hebben, moet je toegeven dat die naam ook voor bootjes niet slecht gekozen is.
Hugo Hooftman vertelt het een en ander over de Grumman Tracker, Bob Spaak over de Olympische Spelen en de postzegelverzamelaars moeten op bladzijde 10 maar eens kijken of ze ook die zegels in hun album hebben!

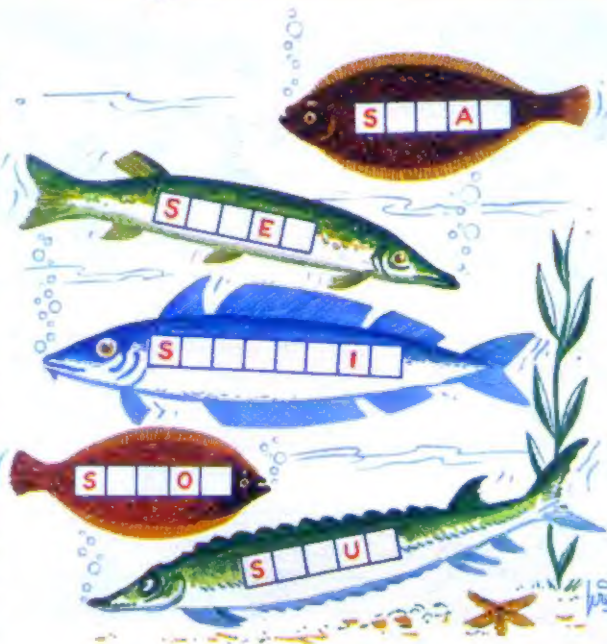

Dit is een scheepstelegraaf; met één handbeweging worden orders doorgegeven.

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

KLINKERVISSEN

De klinkers in het alfabet zijn A, E, I, O en U. Op de tekening zie je die klinkers op de vissen staan.
Die letters weet je dan al vast.
Ook is bekend, dat hun namen allemaal met een S beginnen.
Van de twee groene vissen vertellen we nog iets bijzonders.
De bovenste is een zoetwatervis, maar smaakt niet minder lekker, dan de zeevissen om hem heen.
De kuit van de onderste vis wordt „kaviaar" genoemd. Hoe heten die vijf vissen? Schrijf de namen op een briefkaart en stuur deze vóór 27 augustus naar: Redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam.
Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 34.

De oplossing van prijsvraag nr. 32: SMAKEN.

PRIJZEN

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een kleinbeeld camera; 3e prijs: een compleet tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde speelbal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 27:

1e prijs: Cees Berhouwer, Anjelierenstr. Purmerend; 2e prijs: Thea Pernot, Richterweg 40, Treebeek, L.; 3e prijs: Arnold en Peggy Breuër, Posweg 210, Hoogvliet; 4e prijs: Gert en Luci Smits, Kon. Wilhelminastr. 2, Harlingen.
De winnaars van een troostprijs krijgen deze rechtstreeks thuisgestuurd. Hun namen komen niet in PEP te staan.

FLIPPIE FLINK

Ton en Tineke

door Franquin

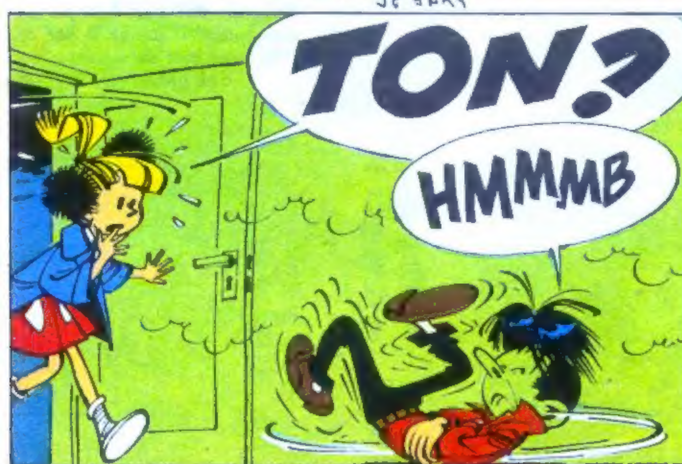

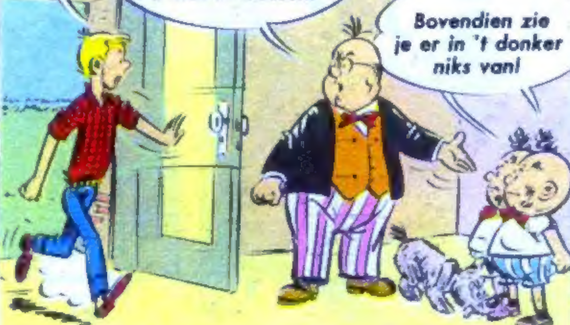

Pep heeft professor Bombast en diens neefjes Tim en Tam te logeren en die twee kereltjes zijn voortdurend uit op kattekwaad . . .

Leve de vakantie !

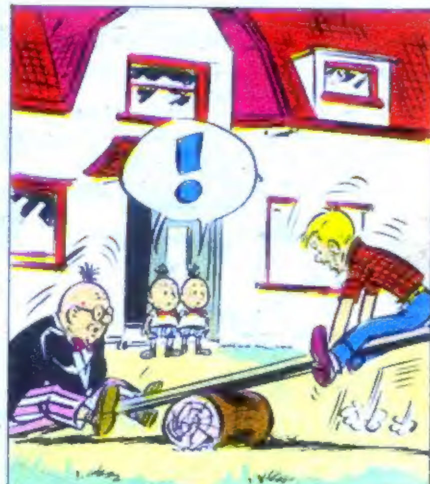

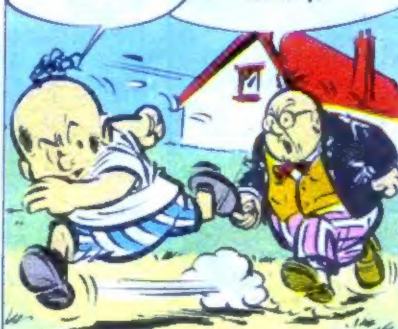

Voor de laatste maal, Tam, kom hiér, zeg ik je!

Ik denk er niet over!

Hihihi! Dat is nou een echte dijkdoorbraak. Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in!

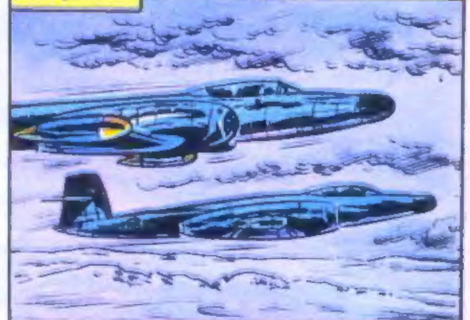
!

?

DAN COOPER

Op verschillende bases in het hoge noorden heerst koortsachtige opwinding. Noch van de Kangoeroe, noch van de

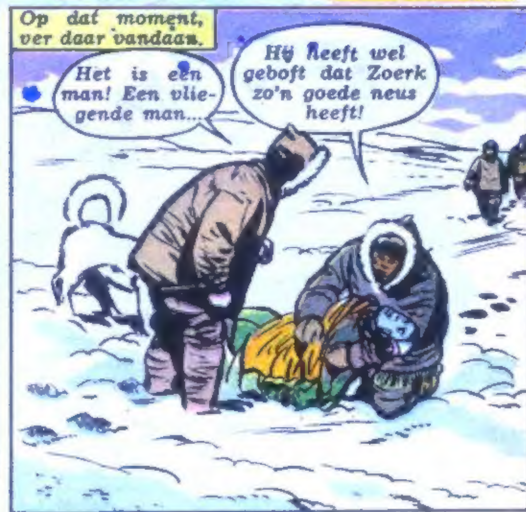

in **HET WAAGSTUK**

Boemerang wordt enig bericht ontvangen. Jachtvliegtuigen stijgen op om naar de beide vermiste toestellen te zoeken.

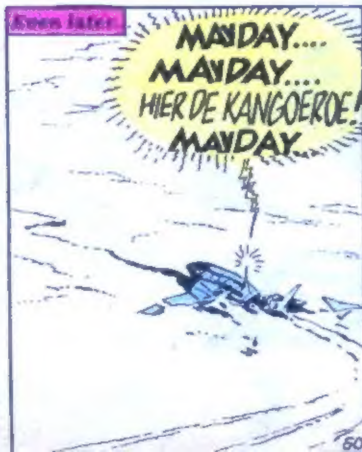

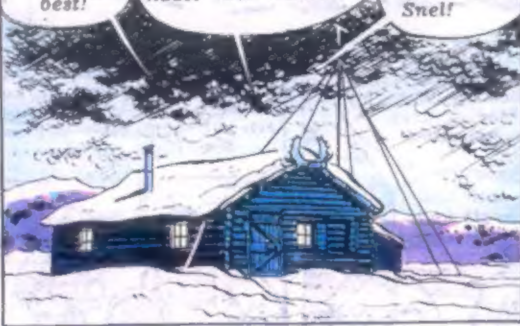

Die avond gaat in een blokhut van een Russische bonthandel een van de mannen, een radio-amateur, achter zijn toestel zitten....
Stil eens even! Hoe kan ik nu ooit iets verstaan als jullie zo kletsen?
Wladimir Fedievitsj, stel je niet aan!
Je hebt nog nooit iets opgevangen!

Wacht maar eens, ik ga inschakelen op de golflengte van de internationale S.O.S.-seinen.... Hé? Wat is dat?

Een heel zwak S.O.S.-sein... nauwelijks te horen, in een vreemde taal... Het gaat geloof ik om een vliegtuig... Lijkt wel Engels.

Probeer het nummer op te vangen. Doe je best!
Ik probeer met mijn instrumenten de plaats te bepalen waar het sein wordt uitgezonden. Ik hoor hem haast niet meer...
Waarschuw de militaire basis van Doedinka. Snel!

Op een ijsschots, 2000 km van de blokhut verwijderd....
Schei maar uit, het heeft geen zin meer. We kunnen alleen maar hopen...
Mayday! Mayday!

Maar intussen, in een radiocentrale van een Sowjet-Russische luchtbasis in het Noorden.
Ik kreeg een bericht door van een amateurzender in de buurt van Komiansk.

Het is bijna onleesbaar. Hier staat „Kangoeroe", dat is het vermiste Canadese toestel! Stuur dit S.O.S. onmiddellijk door naar de centrale.

Intussen probeert Dan zijn redders over te halen verder te gaan...
Breng me vlug naar een post waar een zendapparaat is....
Maar je bent nog te zwak...

De Eskimo's geven tenslotte toe...
Wat zou er gebeurd zijn met mijn vader? En met mijn vrienden? Zou de Kangoeroe neergeschoten zijn of heeft de vijand hem nog in handen? Het kan nog dagen duren voor we ergens zijn!
51

Vanuit de verschillende bases worden regelmatig oproepen uitgezonden ....

WORDT VERVOLGD

POSTZEGELS en... VLAGGEN

OM de verbondenheid van vorst en volk of vorst en soldaten te demonstreren, werden in de oudheid vanen en andere tekens gebruikt. Tegenwoordig hebben alle zelfstandige staten een landsvlag als nationaal symbool. Ons rood, wit en blauw is vrij oud, maar lang niet zo oud als de Deense vlag, de „Danebrog", die van het begin van de 13e eeuw dateert. In 1572, je weet wel, het jaar dat Alva Den Briel verloor aan de Watergeuzen, werd voor het eerst van de Prinsenvlag gesproken. Ons huidige rood, wit en blauw is pas sinds 1795 de officiële landsvlag. Men neemt aan dat de kleuren van de vlag gekozen zijn naar de kleuren van Willem de Zwijger en dat het rood het oranje geleidelijk heeft verdrongen. Veel vlaggen hebben een eigen naam gekregen. Denk maar eens aan de „Union Jack" van Engeland, de „Stars and Stripes" van de Verenigde Staten, de reeds genoemde „Danebrog" en de „Tricolore". Met „Tricolore" bedoelen we meestal de Franse vlag, maar het woord betekent driekleur en wij hebben dus ook een Tricolore, alleen zijn de banen van de Franse vlag verticaal en de onze horizontaal. Ook internationale organen hebben dikwijls een eigen vlag. Zo bijvoorbeeld de UNO: een lichtblauw dundoek met in het midden een omlauwerde wereldbol. De Raad van Europa: donkerblauw met een cirkel van gouden sterren, die het aantal leden-Staten van de Raad aangeven, zoals in de Amerikaanse vlag het aantal sterren in de linker bovenhoek het aantal Staten van de Unie aangeeft. Deze vlag is de laatste jaren tweemaal veranderd toen er nieuwe staten toetraden, Alaska en Hawaii.

Wanneer na een revolutie in een land het staatsbestel verandert, wordt ook de vlag vaak veranderd. Na de Franse revolutie verdween de Lelievlag van de Franse koningen en kwam de huidige Tricolore. En denk maar 'ns aan de hakenkruisvlag van Duitsland tijdens het Hitlerregime en eveneens aan de al wat oudere vlag van de Sowjetunie met sikkel en hamer.

Toen Italië in 1946 een Republiek werd, verwijderde men uit het wit van het verticale groen-wit-rood, het schild en de kroon, en misschien kun je je nog herinneren dat tijdens de Hongaarse opstand de opstandelingen 't communistische embleem uit de vlag haalden, zodat deze met een gat in het midden wapperde. De meeste vlaggen zijn, zoals de Nederlandse, langwerpig, maar ook zijn er vierkante zoals van Albanië, Korea, het Vaticaan en Zwitserland. De van de Zwitserse vlag afgeleide Rode-Kruisvlag is echter weer langwerpig. Een andere internationale organisatie die een eigen vlag heeft, is die van de Olympische Spelen: een witte vlag met vijf ineengestrengelde ringen in de kleuren blauw, geel, zwart, groen en rood, die vijf werelddelen voorstellen. Ook de godsdienst wordt soms op de vlag aangeduid: de halve maan van de Islam in de vlaggen van Algiers, Egypte, Lybië, Pakistan en Turkije. Bij de vlaggen van de vijf Skandinavische landen valt op dat deze alle door een kruis worden verdeeld en wel zo, dat er links twee vierkanten en rechts twee rechthoeken ontstaan. Niet alleen Amerika duidt in zijn vlag de staten van de Unie aan, ook de Nederlandse Antillen hebben in hun vlag sinds ze in 1954 zelfbestuur verkregen, zes sterren voor de eilanden: Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba, St. Eustatius en St. Maarten.

Sommige landen kennen naast hun landsvlag nog een oorlogsvlag, zoals Engeland, Japan en Griekenland. Ook komt in enkele landen nog een afzonderlijke koopvaardijvlag voor. Wist je dat de Benelux een eigen vlag bezit? Rood, wit en blauw, de vlag van ons land en van Luxemburg met een zwart blok van het Belgische zwart, geel, rood op het wit en een krijgshaftige leeuw op het rood, zwart, blauw.

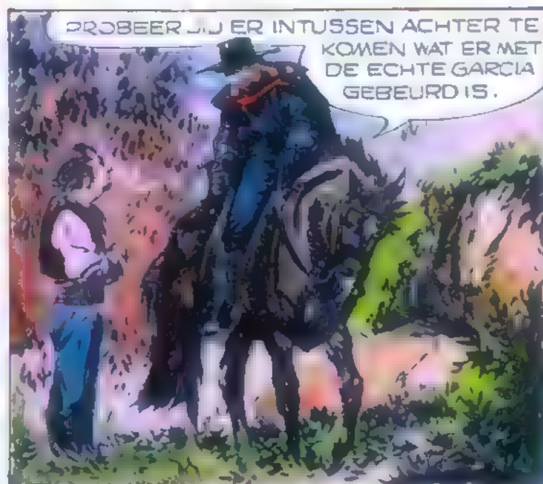

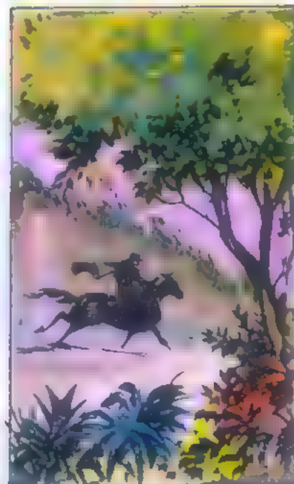

Zorro
HET TESTAMENT VAN SEÑOR DE LAS CASAS IS VERDWENEN EN DON ENRICO EIST NU DE ERFENIS OP, DIE ZIJN JONGSTE BROER TOEKOMT. DON DIEGO GAAT NAAR GARCIA, DIE HEEL VREEMD REAGEERT
DAT MOET EEN DUBBELGANGER VAN GARCIA GEWEEST ZIJN! HIJ GAAT ER MET DE SOLDIJ VANDOOR!

HIJ NEEMT DE POSTWEG NAAR MONTEREY...TERUG NAAR DE HACIENDA, BERNARDO!

EVEN LATER, IN DE HACIENDA...
ALS IK DOOR DE HEUVELS RIJD, KAN IK HEM MISSCHIEN DE PAS AFSNIJDEN. STAAT SWALLOW KLAAR BIJ DE GEHEIME UITGANG?

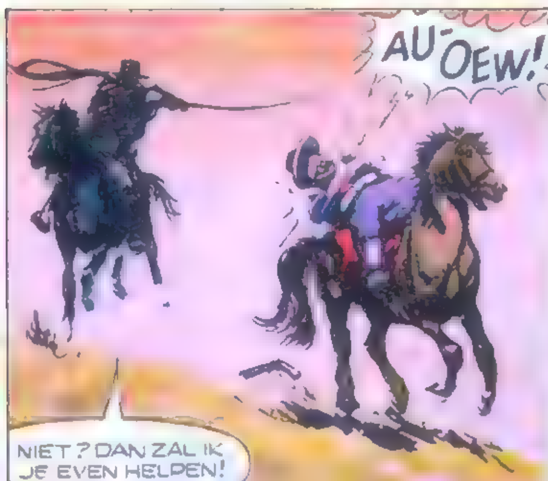

PROBEER JIJ ER INTUSSEN ACHTER TE KOMEN WAT ER MET DE ECHTE GARCIA GEBEURD IS.

EN ZO, EVEN LATER.
WAT MOET DIE VENT VAN MIJ?

BENG!

BLIJF STAAN, JIJ!

AU-OEW!
NIET? DAN ZAL IK JE EVEN HELPEN!

GENADE, SEÑOR! GENADE!
GENADE ZUL JE KRIJGEN...

WANT NU IK JOU ZIE, KRIJG IK OPEENS EEN PRACHTIG IDEE! STA OP!

IK KAN JE ACHTER DE TRALIES LATEN ZETTEN, MAAR JE OOK IETS VOOR MIJ LATEN DOEN... EN DAN KRIJG JE DAARNA DE VRIJHEID. LUISTER...

LATER...
ZIT ONZE BRAVE GARCIA HIER?
SI, SEÑOR!
MET EEN PROP IN ZIJN MOND?
SI, SEÑOR!
EN STEVIG GEBOEID?
SI, SEÑOR!

MOOI, DAN LATEN WIJ HEM HIER VOORLOPIG FIJN ZITTEN! VOLG ME!

GA NAAR BINNEN EN NEEM GARCIA'S PLAATS IN. JE WEET WAT JE MOET DOEN.
EN IK ZOU NIET PROBEREN TE VLUCHTEN...

DE VOLGENDE OCHTEND...
HEEFT U DE PAPIEREN KLAAR, SERGEANT? KAN IK MIJN HANDTEKENING ZETTEN?
HET SPIJT MIJ MAAR ZO GEMAKKELIJK ZAL DAT NIET GAAN.

ER IS HIER ENE DON DIEGO GEWEEST, DIE BEWEERT DAT HIJ ALS GETUIGE EEN TESTAMENT HEEFT ONDERTEKEND, DAT TEN GUNSTE WAS VAN UW PABLO!

MAAR DIT ZAL JE BEROUWEN, SERGEANT! BEN JE VERGETEN WAT IK JE EERGISTEREN AVOND GEZEGD HEB?
JA, DAT IS ME GEWOON ONTSCHOTEN.

EN U BLIJFT HIER TOT DE ZAAK ONDERZOCHT IS.
MAAR... IK BEGRIJP HET NIET! JE HEBT TOCH ZELF GEZEGD...

JA, MAAR EEN MENS KAN VAN MENING VERANDEREN, NIETWAAR?

INTUSSEN...
Z-ZORRO!?
IK HEB GEHOORD DAT JE BEWEERT VAN GEEN TESTAMENT TE WETEN, JOSÉ, TERWIJL JE HET TOCH ZELF ALS GETUIGE ONDERTEKEND HEBT!

NIET DON ENRICO, MAAR DON PABLO BEHOORT DE ERFENIS... HAAL JE PAARD EN GA NAAR DON DIEGO. HIJ WEET WAT ER GEBEUREN MOET.

GA NU! PRONTO!
SI, SEÑOR!

ZO, EN NU MAAR WACHTEN OP DE KOMST VAN JOSÉ...

AH, BEN JE DAAR? ZORRO ZEI ME NAAR DE CUARTEL TE GAAN EN DAAR DE **WAARHEID** TE SPREKEN
SI, SEÑOR, ZORRO IS OOK BIJ MIJ GEWEEST

EN ALS ZORRO IETS ZEGT, HEBBEN WIJ DAT MAAR TE DOEN, HÈ?

EN ZO...
AH, DON DIEGO!
EN JOSÉ DE VAQUERO! DAT KOMT GOED UIT. LANSIER! HAAL STOELEN EN DON ENRICO!

DON ENRICO BEWEERT DAT ZIJN VADER HEM MONDELING ALLES HEEFT NAGELATEN. DAT ER GEEN TESTAMENT IS.
MAAR DEZE TWEE HEREN BEWEREN DAT ER **WEL** EEN TESTAMENT IS. DAT ZIJ HET ALS GETUIGEN HEBBEN ONDERTEKEND!

INTUSSEN, IN DE VERVALLEN SCHUUR
NOG EVEN EN MIJN TOUWEN ZIJN LOS. DAN ZAL IK HEM KRIJGEN, DE SCHURK, DIE MIJ OVERVALLEN EN HIER NAAR TOE GESLEEPT HEEFT!

IK LAAT MIJ NIET ONDERVRAGEN DOOR EEN SIMPEL SERGEANTJE! WACHT MAAR TOT IK HIER UIT BEN!
MAAR U **BENT** HIER NOG NIET UIT!

WANT DE VERKLARING VAN DEZE BEIDE HEREN IS VOLDOENDE OM U VOOR DE RECHTER TE BRENGEN! U MAG UW HANDTEKENING ZETTEN ONDER UW BEKENTENIS!

IK ZOU HET MAAR DOEN, ENRICO DAN WIL **IK** WEL EEN GOED WOORDJE VOOR JE DOEN BIJ DE ONDERKONING...

IK ZIE DAT U TOCH EEN VERSTANDIG MAN BENT, DON ENRICO!

KLOP KLOP
LANSIERS! SLUIT HEM OP! EN U, HEREN..

SERGEANT, HIER IS GARCIA VOOR U! IK BEDOEL...

WAT IS DAT HIER? EN WAT MOET HIJ DAAR?

WAT IK HIER MOET? DAT ZAL IK JE LATEN ZIEN! ER UIT! ALLEMAAL ER UIT!

WAT... WAT IS ER TOCH AAN DE HAND? WAT MOET IK DOEN? U KENT ME TOCH WEL, DON DIEGO?
EH... IK?

AH...! MAAR KENT DAN NIEMAND MIJ MEER? WAAR... WAAR MOET IK NAAR TOE?

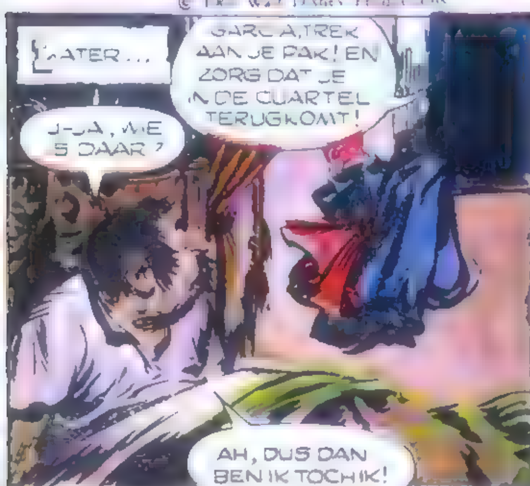

KOM MEE NAAR MIJN HACIENDA. DAAR KUN JE VOORLOPIG WEL BLIJVEN.

EN ZO.
BEDANKT, JOSÉ, DAT JE HEBT WILLEN MEEKOMEN. DAAR IS JE NIEUWE MEESTER. PABLO, HET IS VOOR ELKAAR!

IK ZAL EEN GOED WOORDJE VOOR HEM DOEN BIJ DE ONDERKONING. MAAR STRAF HEEFT HIJ VERDIEND!
EN... MIJN BROER?

DIE AVOND...
KOM! JE HEBT JE ROL GOED GESPEELD.

TREK NU DAT PAKJE UIT EN VERDWIJN. EEN ZO'N GEZICHT IS EIGENLIJK AL MEER DAN IK VERDRAGEN KAN!

LATER...
GARCIA, TREK AAN JE PAK! EN ZORG DAT JE IN DE CUARTEL TERUGKOMT!
J-JA, WIE IS DAAR?
AH, DUS DAN BEN IK TOCH IK!

EN IN DE CUARTEL...
'N SCHULDBEKENTENIS VAN DON ENRICO! IK BEGRIJP ER NU HELEMAAL NIETS VAN! ZOU ZORRO ...?

ALLES IS NOG GOED AFGELOPEN, BERNARDO. MAAR WAT HADDEN WE MOETEN DOEN ALS DE VALSE GARCIA OP DE PLAATS VAN DE ECHTE WAS BLIJVEN ZITTEN?!

SCHEEPVAART, VROEGER EN NU

Boven: De fiere driemaster, waarmee onze voorvaderen de zeven zeeën trotseerden, zien we bijna niet meer.

JE kunt wèl zeggen: „Ga je mee een eindje fietsen of rijden" en dan zomaar lukraak een weg of een weggetje inslaan. Want ook al ken je de streek niet, hier in Nederland kun je geen paar kilometer rijden, of je komt wel een richtingaanwijzer of ANWB-bord tegen. Maar als je zegt: „Ga mee een eindje varen", dan wordt het iets anders. Zo gauw je op zee zit, zie je geen borden, is er geen ANWB of VVV meer en dan is het moeilijker je weg te vinden... tenminste, dat wàs het, voor de vroegere zeevaarders. De Vikingers bijvoorbeeld namen altijd een paar vogels mee aan boord; wanneer ze dan op een gegeven ogenblik midden op zee uit de koers geraakt waren, lieten ze een vogel los, die onmiddellijk landwaarts vloog. Dan wisten ze weer in welke richting ze verder moesten gaan. Dat was goed bedacht, want in die tijd bestond er nog geen enkel apparaat dat hen kon helpen bij het bepalen van de richting. Wij doen het tegenwoordig niet zo primitief meer, maar dat is ook echt nog niet zo lang zo. Het is allemaal begonnen met de uitvinding van het kompas. Door dit knappe hulp(red)middel, werd het de zeelieden al een stuk gemakkelijker gemaakt. Of het nu de Arabieren, de Japanners of de Chinezen zijn geweest die voor het eerst dit instrument gebruikten, is niet bekend, het is ook niet belangrijk, maar dat zij de eerste stap hebben gezet op de lange weg naar de navigatie, zoals wij die nu kennen, is wel zeker. Maar het bleef niet bij een kompas. Langzaam maar zeker kwamen er meer instrumenten. Het astrolabium, een toestelletje waaruit men, aan de hand van de stand van de sterren, poolshoogte kan meten, een arbalète, oude vorm van de sextant of hoekmeter, de cirkel van Borda, genoemd naar de man die deze hoogtemeter uitvond, de Jocabsstaf, en zo zijn er meer. Al deze instrumenten hebben vroeger goede diensten bewezen, maar er zijn nu nieuwe en betere apparaten ontwikkeld.

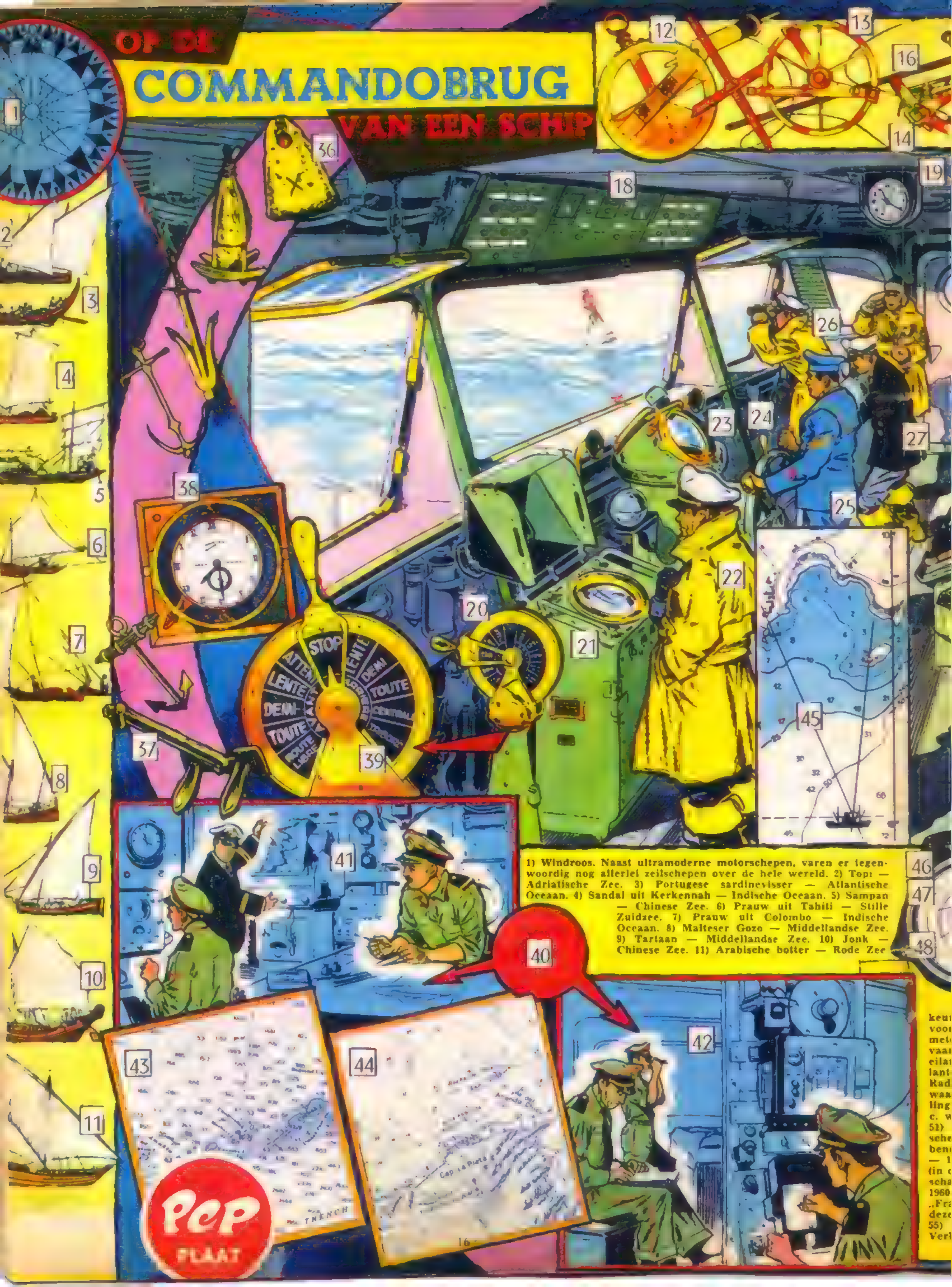

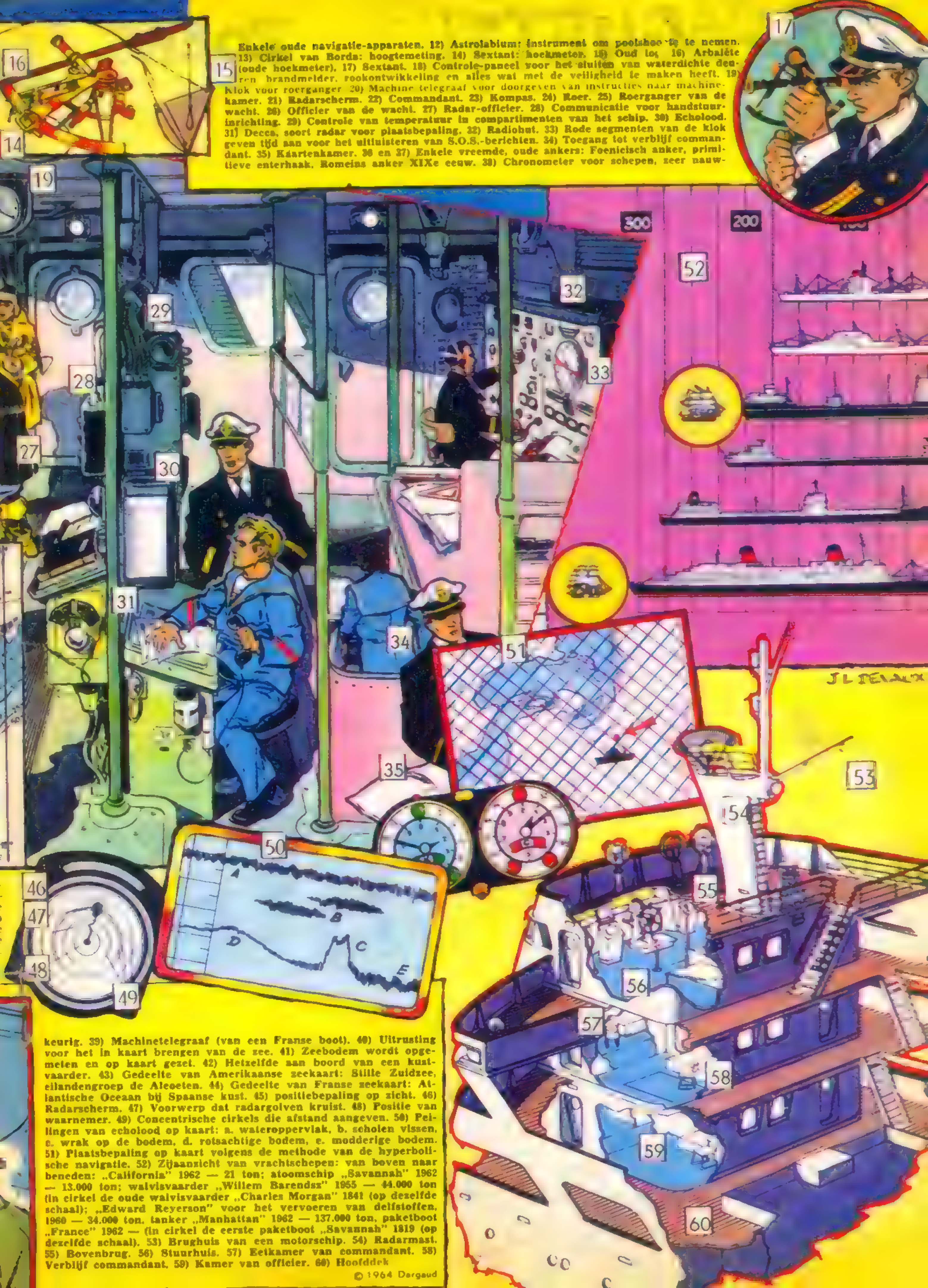
Boven: Kapitein en roerganger op hun post. Onder: Hier kun je zien hoe de sextant of hoekmeter gebruikt wordt; een instrument, dat nog goede diensten bewijst.

Als je op de PEP-plaat kijkt, kun je zien wat er tegenwoordig aanwezig is. Het is onvoorstelbaar hoe een zeilschip van vroeger veranderd is in een trots motorschip, hoe een kompas uitgegroeid is tot een complete instrumentenkamer. Maar we gaan nog een stapje verder. Met behulp van al dit navigatiemateriaal worden er zeekaarten gemaakt. Op die kaarten staan aangegeven de diepte van de zee, de sterkte van de stroming, het soort bodem. De bodem kan verder nog door middel van een echolood „afgetast" worden en hieruit kan men te weten komen of de bodem rotsachtig is of modderig, of er een school vissen onder het wateroppervlak zwemt of dat er een wrak op de bodem ver naar boven uitsteekt.
Dank zij de Decca, een apparaat dat de bepaling van de hyperbolische route registreert, en de radar kan de roerganger gerust af en toe een dutje doen, want de „automatische piloot" van de stuurhut neemt zijn taak over zonder brokken te maken. En als je dit allemaal leest, denk je dat de „echte" zeelieden het vroeger toch maar verschrikkelijk moeilijk gehad hebben zonder al deze hulpmiddelen, maar vergeet niet dat ook nu het leven van een kapitein of officier, van een matroos of iemand van de machinekamer echt nog niet zó eenvoudig is.

PEP PLAAT SLA GAUW OM

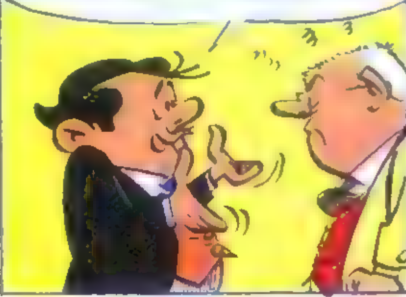

OP DE
COMMANDOBRUG
VAN EEN SCHIP
1) Windroos. Naast ultramoderne motorschepen, varen er tegenwoordig nog allerlei zeilschepen over de hele wereld. 2) Topi — Adriatische Zee. 3) Portugese sardinevisser — Atlantische Oceaan. 4) Sandal uit Kerkennah — Indische Oceaan. 5) Sampan — Chinese Zee. 6) Prauw uit Tahiti — Stille Zuidzee. 7) Prauw uit Colombo — Indische Oceaan. 8) Malteser Gozo — Middellandse Zee. 9) Tartaan — Middellandse Zee. 10) Jonk — Chinese Zee. 11) Arabische botter — Rode Zee
STOP
ATTENTION
LENTE
DEMI
TOUTE
AVANT
ARRIÈRE
Cap la Plata
PEP
PLAAT

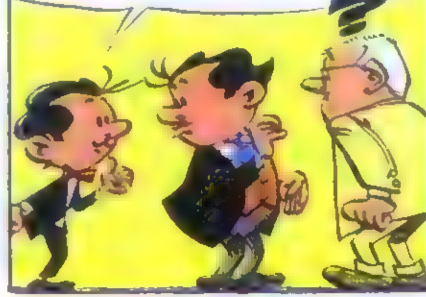

Enkele oude navigatie-apparaten. 12) Astrolabium: instrument om poolshoogte te nemen. 13) Cirkel van Borda: hoogtemeting. 14) Sextant: hoekmeter. 15) Oud log. 16) Arbalète (oude hoekmeter). 17) Sextant. 18) Controle-paneel voor het sluiten van waterdichte deuren, brandmelder, rookontwikkeling en alles wat met de veiligheid te maken heeft. 19) Klok voor roerganger. 20) Machine telegraaf voor doorgeven van instructies naar machinekamer. 21) Radarscherm. 22) Commandant. 23) Kompas. 24) Roer. 25) Roerganger van de wacht. 26) Officier van de wacht. 27) Radar-officier. 28) Communicatie voor handstuurinrichting. 29) Controle van temperatuur in compartimenten van het schip. 30) Echolood. 31) Decca, soort radar voor plaatsbepaling. 32) Radiohut. 33) Rode segmenten van de klok geven tijd aan voor het uitluisteren van S.O.S.-berichten. 34) Toegang tot verblijf commandant. 35) Kaartenkamer. 36 en 37) Enkele vreemde, oude ankers: Foenicisch anker, primitieve enterhaak. Romeins anker XIXe eeuw. 38) Chronometer voor schepen, zeer nauwkeurig. 39) Machinetelegraaf (van een Franse boot). 40) Uitrusting voor het in kaart brengen van de zee. 41) Zeebodem wordt opgemeten en op kaart gezet. 42) Hetzelfde aan boord van een kustvaarder. 43) Gedeelte van Amerikaanse zeekaart: Stille Zuidzee, eilandengroep de Aleoeten. 44) Gedeelte van Franse zeekaart: Atlantische Oceaan bij Spaanse kust. 45) positiebepaling op zicht. 46) Radarscherm. 47) Voorwerp dat radargolven kruist. 48) Positie van waarnemer. 49) Concentrische cirkels die afstand aangeven. 50) Peilingen van echolood op kaart: a. wateroppervlak, b. scholen vissen, c. wrak op de bodem, d. rotsachtige bodem, e. modderige bodem. 51) Plaatsbepaling op kaart volgens de methode van de hyperbolische navigatie. 52) Zijaanzicht van vrachtschepen: van boven naar beneden: „California" 1962 — 21 ton; atoomschip „Savannah" 1962 — 13.000 ton; walvisvaarder „Willem Barendsz" 1955 — 44.000 ton (in cirkel de oude walvisvaarder „Charles Morgan" 1841 (op dezelfde schaal); „Edward Reyerson" voor het vervoeren van delfstoffen, 1960 — 34.000 ton, tanker „Manhattan" 1962 — 137.000 ton, paketboot „France" 1962 — (in cirkel de eerste paketboot „Savannah" 1819 (op dezelfde schaal). 53) Brughuis van een motorschip. 54) Radarmast. 55) Bovenbrug. 56) Stuurhuis. 57) Eetkamer van commandant. 58) Verblijf commandant. 59) Kamer van officier. 60) Hoofddek

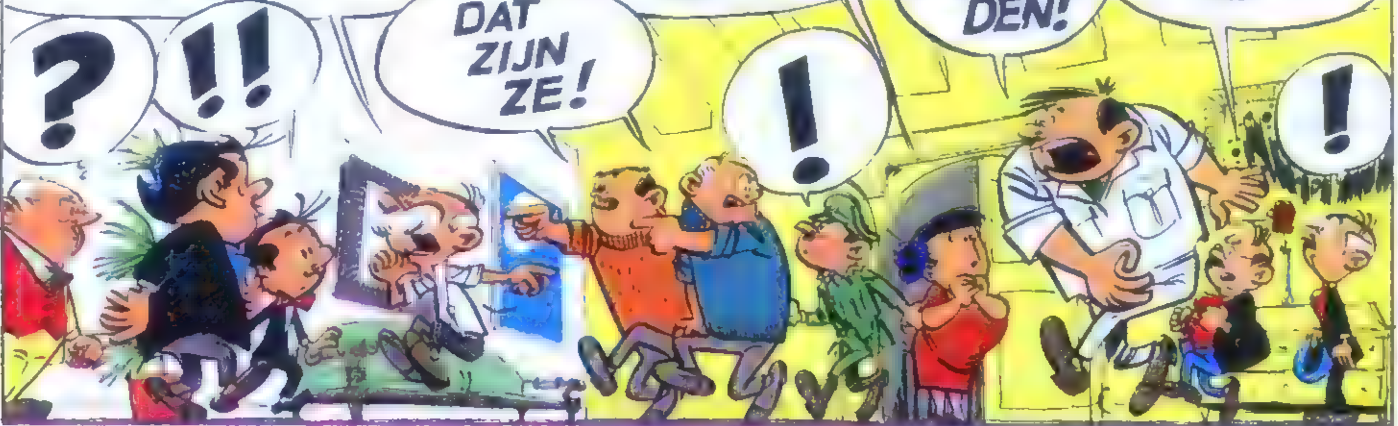
SPAGHETTI ZOEKT

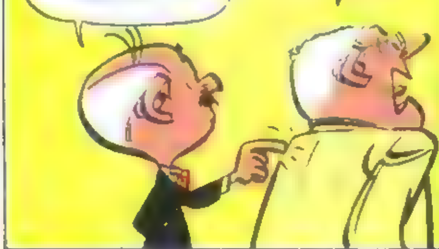

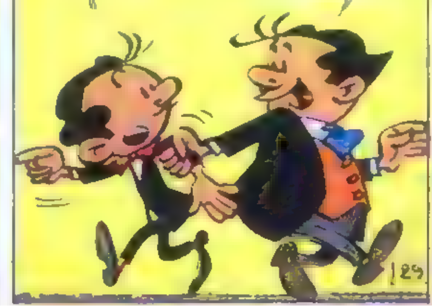

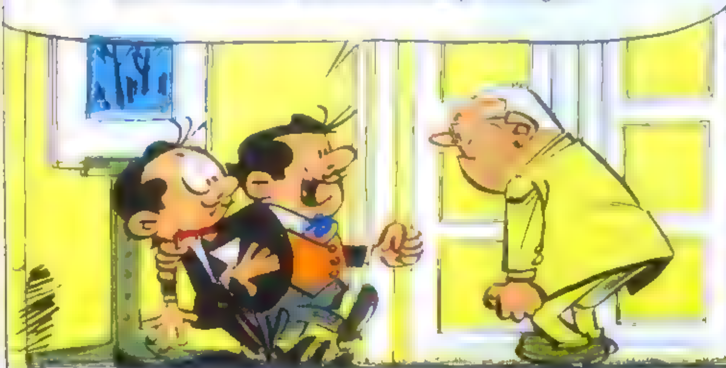

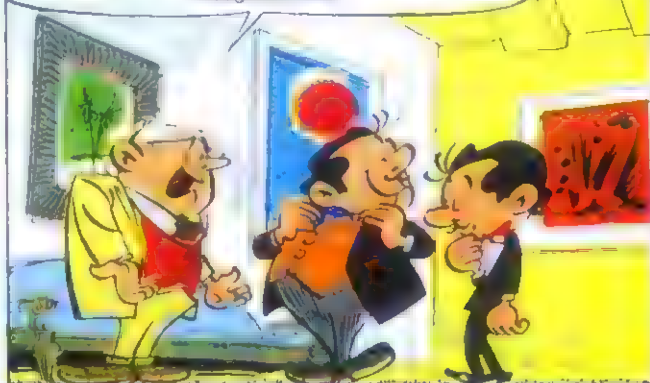

EEN BAANTJE

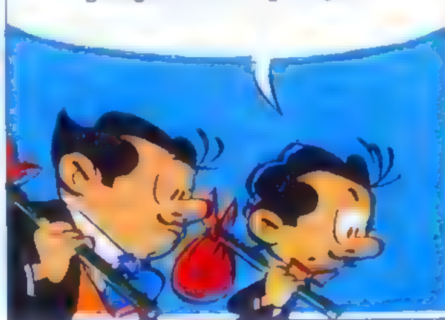
Er begint tekening in de zaak te komen. Nu de baas van Prosjoetto terug is, blijkt dat de schilderijen in opdracht van hem zijn weggehaald. Hij heeft 'n telegram gestuurd om Prosjoetto te waarschuwen . . .

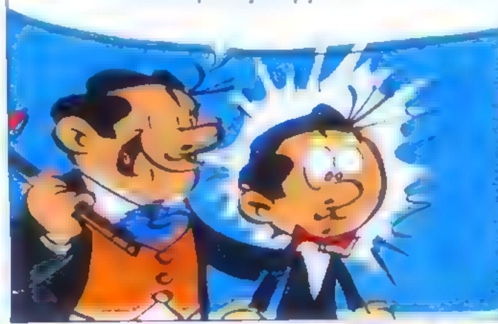

EEN NIEUW AVONTUUR VAN

CHLOROPHYL

en

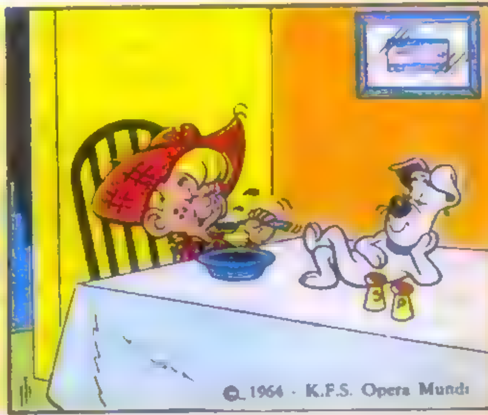
MINIMUM!

HET BETOVERDE BOS

Kun jij je het laatste avontuur van Chlorophyl nog herinneren waarna Philomeen het voortaan zonder salami moest doen? Het was geen katje om zonder handschoenen aan te pakken, maar Chlorophyl met zijn onovertroffen speurdersinstinct is er, dank zij de hulp van Minimum met het „splaakgebiek", heelhuids afgekomen en samen hebben ze het avontuur tot een goed einde gebracht. Reken maar dat ze nog heel wat keertjes hebben nagepraat over de spannende en angstige, maar ook vaak leuke ogenblikken die ze samen hebben doorgemaakt. De twee vrienden waren na dat lange en spannende avontuur echt wel toe aan een welverdiende vakantie en ze hadden ook uitgebreide plannen gemaakt. Op een dag, toen het lekker weer was, trokken ze er op uit. Alles wat ze onderweg nodig hadden, knoopten ze in een zakdoek en gewapend met die bagage, aan een grote stok op hun schouder, begonnen ze de grote reis. Ze wilden naar het meer, om daar van de zon en het water te genieten, heerlijk in de vrije natuur, niets meer te maken hebben met boze katten en ontvoerde muisjes. Maar, zullen jullie zeggen, als ze met vakantie zijn gegaan, zullen we ze voorlopig zeker niet zien . . . Maar dat is nu de verrassing, jullie gaan méé op vakantie; of méé, nou ja, als ze op vakantie zijn verliezen we ze tenminste niet uit het oog. Volgende week begint namelijk een nieuw avontuur met Chlorophyl en Minimum, het avontuur dat hen zelfs in de vakantie achtervolgt of opzoekt of tegenkomt, hoe je het noemen wilt. Volgende week begint in PEP het verhaal van Chlorophyl en Het Betoverde Bos! En het wordt even spannend als het vorige!

EEN VREEMD GEDOE

WE kunnen, jongens, in deze voor-Olympische serie natuurlijk niet alle spelen die er tot nu toe geweest zijn, de revue laten passeren. We hebben over de eerste spelen in Athene gepraat, we hebben het over Parijs gehad, waar de Olympische Spelen er maar zo'n beetje bijhingen (stel je voor, zeg, vele kampioenen ontvingen daar als **prijs** een wandelstokje van een paar dubbeltjes en moesten daar dan erg blij mee zijn!?), maar we gaan ze niet stuk voor stuk behandelen. Dat zou een veel te lange serie worden, hoewel ik eerlijk moet zeggen dat de geschiedenis van de moderne Olympische Spelen bijzonder interessant is, omdat je eruit kunt zien hoe de sport in de loop van de twintigste eeuw groeide. Dat zie je dan niet alleen aan de records, maar ook aan het aantal deelnemers en vooral aan het aantal deelnemende landen. Kijk, aanvankelijk hebben vooral de Engels sprekende landen de toon aangegeven; de moderne sportbeoefening is, zoals je misschien wel weet, in Engeland ontstaan en de Verenigde Staten van Noord-Amerika deden al gauw mee. Maar geleidelijk aan namen andere landen de diverse takken van sport van de Engelsen over en in die andere landen ging men het in de loop der tijden ook beter doen dan de Engelsen. Dat heb je bijvoorbeeld duidelijk op voetbalgebied gezien.

We hadden het over de aantallen deelnemers aan de Olympische Spelen en meer in het bijzonder over het aantal landen dat zij vertegenwoordigden. Hier is het rijtje sinds 1896:

1. Athene	1896	285	uit	13	landen
2. Parijs	1900	1066	„	20	„
3. St. Louis	1904	496	„	11	„
4. Londen	1908	2059	„	22	„
5. Stockholm	1912	2541	„	28	„
6. Antwerpen	1920	2606	„	29	„
7. Parijs	1924	3092	„	44	„
8. Amsterdam	1928	3015	„	46	„
9. Los Angeles	1932	1408	„	37	„
10. Berlijn	1936	4069	„	49	„
11. Londen	1948	4468	„	59	„
12. Helsinki	1952	4925	„	69	„
13. Melbourne	1956	3539	„	67	„
14. Rome	1960	5902	„	83	„

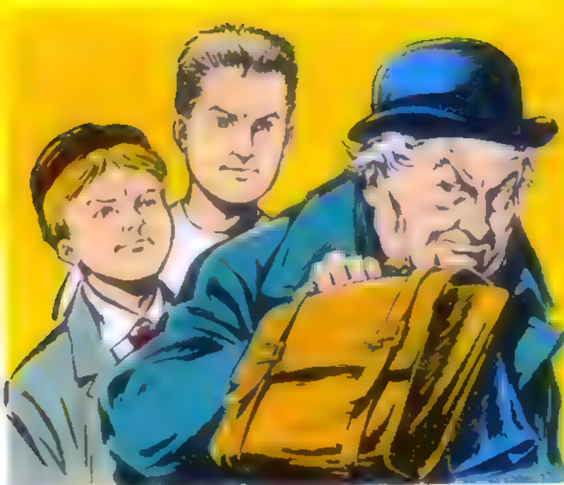
Nou, ik geloof wel dat dat duidelijke cijfers zijn. Zie je die voortdurende stijging van het aantal landen? En er komen nog steeds landen bij, denk vooral maar aan Afrika, waar ze de laatste jaren zo ongeveer als paddestoelen uit de grond geschoten zijn. In Tokio zullen er stellig nog wel een paar zijn bijgekomen.

En dan de records! Je weet het: de sportmensen worden steeds beter, steeds sneller en sterker en handiger. Dat kan ook niet anders, want er wordt van alles en nog wat gedaan om de prestaties op te voeren. Daar dachten de mensen vroeger niet aan. Sport moest nooit een al te ernstige bezigheid worden; van doelbewuste training was geen sprake, van selectiewedstrijden hadden ze in die eerste jaren geen flauw idee. Ik zal je nog sterker vertellen: iemand die aan sport deed, moest erg voorzichtig zijn. Het kon gebeuren dat zijn vader zich hevig tegen die sportbeoefening verzette of dat zijn baas zei: „Jongeman, als jij denkt halfnaakt over een zogenaamd voetbalveld te kunnen hobbelen, dan ga je je gang maar, maar dan heb ik toch maar liever dat je naar een ander baantje uitkijkt." Tja, zo ging het in die dagen. Ik wil maar zeggen: de prestaties waren niet alleen matig omdat men nog niet over de hulpmiddelen van tegenwoordig beschikte en omdat men nog niet precies wist hoe men trainen moest, maar men had ook de **sport** nog niet ontdekt; men vond 't allemaal nog een vreemd gedoe, dat vooral niet te veel tijd van iemand moest vragen. Logisch dus dat de records beter werden naarmate begrip ontstond voor hetgeen voor een flinke sportbeoefening nodig was.

Omdat het in die eerste jaren vooral een lolletje moest blijven, konden er wonderlijke dingen gebeuren. Ik denk aan de Australiër Flack, een van de deelnemers aan de spelen van 1896 in Athene. Moet je horen. Deze Flack, een flinke vent zonder enige twijfel, nam deel aan de 800 meter hardlopen en won in 2 min. en 11 sec. Nou, vooruit, zei hij, ik pik er de 1500 m bij. Hij won in 4 min. en 33,2 sec. Nou ja, toen had-ie zo de smaak te pakken, dat hij ook nog maar „even" meedeed aan de Marathon-loop, die in Athene een lengte had van 40 km. Men verwachtte algemeen dat hij ook de superlange-afstandsloop zou winnen, maar het was toch niet Flack die uit de stofwolken boven het moeilijke parkoers te voorschijn kwam. Het zou ook te gek geweest zijn. Zatopek heeft in 1952, in Helsinki, de 5 km, de 10 km en de Marathonloop gewonnen, maar dat zijn afstanden die allemaal tot het domein van de „stayers", de lange-afstandlopers behoren; maar dat kun je (tegenwoordig tenminste) niet zeggen van de nummers die de dappere Flack even deed. Enfin, het moet toch wel een gezellige tijd geweest zijn, zo rond 1900. Je kon wel zo ongeveer doen waar je zin in had. Al had deze Flack willen gaan touwtrekken of paardrijden, dan had niemand hem tegengehouden. Tegenwoordig staat alles haarfijn op papier en haal het vooral niet in je hoofd op eigen houtje iets anders te gaan doen, want dan komt die hele papieren wereld in opstand. Goed, 't zal wel niet anders kunnen. Waarschijnlijk dáárom kun je zulke belangrijke wedstrijden als Olympische Spelen dan ook nu bepaald geen **lolletje** meer noemen.

Toby Jug, die met het kostbare manuscript per motorboot naar Frankrijk wil ontkomen, wordt gedwongen door mr. Smith het manuscript over te geven. Juist als de boot op gang is maken Clint en Mac, heimelijk aan boord gekomen, de motor onklaar. Deze wordt gerepareerd en de jongens worden gevangen gezet. Dan nadert een politieboot....

DAN LAAT KAPITEIN JUG DE BOOT OP EEN MODDERBANK LOPEN ...

STOMMELING! NU ZITTEN WE HIER VAST TOT 'T VLOED WORDT!

IEDEREEN MOET NAAR BENEDEN, ANDERS TREKKEN WE AANDACHT EN KOMEN ZE ONS MISSCHIEN HELPEN!

JIJ BLIJFT IN DE STUURHUT, SCHIPPER! ALS DE POLITIE KOMT, DOE JE JE PRAATJE MAAR!

ZODRA DE ANDEREN VAN DEK ZIJN.

EVEN LATER...

HÉ, KOM EENS AAN BOORD DAAR!

DE POLITIE! WAAROM ANTWOORDT DE SCHIPPER NIET?

IK GA WEL NAAR BOVEN. IN HET KABELGAT, JONGENS! SMITH, JIJ BLIJFT HIER!

WAT IS DAAR AAN DE HAND? WIE IS ER AAN BOORD?

ALLEEN IK! IK WAS EVEN EEN DUTJE AAN 'T DOEN!

IK ZIT VAST IN DE MODDER. IK BEN OP WEG NAAR MARGATE EN WACHT OP DE VLOED!

TERWIJL TOBY DE POLITIE OM DE TUIN LEIDT.

GEEF HIER DIE TAS!

GA TERUG, MISTER SMITH!

KIJK EENS, MAC. VUURPIJLEN! DIE SCHIETEN ZE AF IN TIJD VAN NOOD! HIERMEE KUNNEN WE POLITIE ALARMEREN!

VUURPIJLEN

SMITH IS TERUG NAAR DE HUT! IK ZAL WAT LUCIFERS HALEN IN HET KOMBUIS. OPEN JIJ HET LUIK, CLINT!

MAC KOMT EVEN LATER TERUG MET LUCIFERS...

LEG DIE PIJLEN NEER OF IK...!

BLIJF STAAN! WE HEBBEN JULLIE ONDER SCHOT! KLINKT DIT WILD WESTERIG OF NIET, CLINT?

NOU EN OF, MAC!

DE BOOT STAAT IN BRAND!
VLUG ER OP AF, EN HOU DE BRANDSLANG GEREED!
IK GA MET TWEE MAN AAN BOORD!

AAN BOORD VAN DE [illegible] BOOT STEKEN CLINT EN MAC HUN LAATSTE TWEE VUURPIJLEN AAN...
VLUG! SMITH EN TOBY GAAN ER VANDOOR!

DE VLUCHTELINGEN WORDEN OMVER GESLAGEN DOOR DE KRACHTIGE STRAAL VAN DE BRANDSPUIT...
ZWOE-OE-OESJ!

EEN PAAR MINUTEN LATER...
IK GELOOF DAT U DEZE TAS ZOEKT, HÈ, VADER? WE HEBBEN ER ZO GOED MOGELIJK OVER GEWAAKT!
GEWELDIG, JONGENS! HET BRITSE MUSEUM ZAL JULLIE ER HEEL DANKBAAR VOOR ZIJN.

WAT? IS HET GEEN SCHRIJFMAP DAN?
NEE, HET IS HET OORSPRONKELIJKE MANUSCRIPT VAN "SCHATEILAND" VAN STEVENSON HET IS GERED, DANK ZIJ JULLIE!

PAMELA WACHT DE JONGENS OP IN HET BUREAU VAN DE RIVIERPOLITIE
DUS JULLIE KOMEN MORGEN BIJ ME OP DE THEE EN NEMEN DE SCHILDPAD MEE?

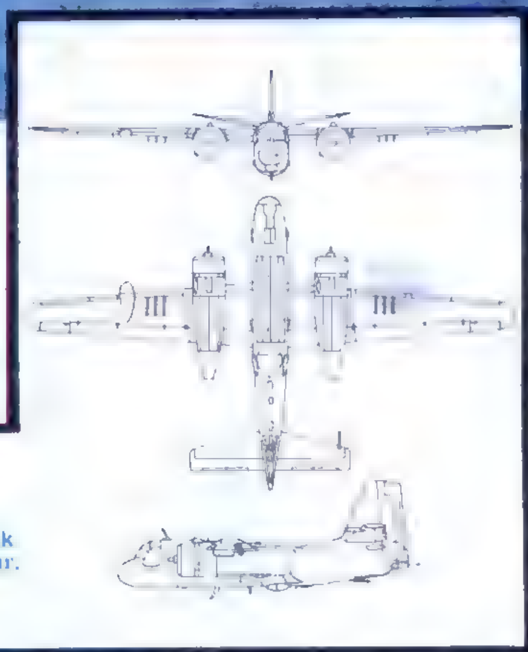
TJEE! WE ZIJN HELEMAAL DE SCHILDPAD VOOR PRINS CHARLIE VERGETEN!
EN WE HEBBEN 'M NOG NIET EENS GEKOCHT WEGENS 'T ONTBREKENDE GELD!

LATER VLIEGEN CLINT EN MAC OVER HET TUINFEEST OP DE VERJAARDAG VAN PRINS CHARLES...
VAN ONDEREN!

VOOR PRINS CHARLES MET DE BESTE WENSEN CLINT en MAC

DE GRUMMAN TRACKER

DOOR
HUGO
HOOFTMAN

TECHNISCHE GEGEVENS GRUMMAN S2F-1 TRACKER:

Spanwijdte 21,24 m, lengte 12,88 m, hoogte 4,96 m.
Motortype: twee Wright R 1820-82 stermotoren van 1525 pk elk.
Max. snelheid: 415 km/u, kruissnelheid 386 km/u, vliegduur 6-7 uur, max. vliegbereik 2180 km, plafond 6700 m.
Bewapening: zes raketten en torpedo's. Ook dieptebommen.

TOT de belangrijkste vliegtuigen van onze Marine Luchtvaart Dienst behoren de tweemotorige Grumman S2F-1 Trackers. 't Zijn tweemotorige onderzeebootbestrijdingsvliegtuigen, die op het marinevliegkamp Valkenburg, aan boord van het vliegdekschip Hr. Ms. „Karel Doorman" en in de West op het vliegveld Hato gestationeerd zijn. Niet minder dan 43 van deze Trackers zijn door onze marine in gebruik genomen. Hiervan zijn er 17 in Canada gebouwd en door Canada geschonken. Deze 17 machines worden aangeduid als CS2F-1's. De door Grumman gebouwde Trackers heeft Amerika betaald. Ze hebben 3 miljoen dollar per stuk gekost...

De 43 Trackers hebben de 60 Avengers vervangen die voordien bij onze M.L.D. in gebruik waren. De Tracker is een vierpersoonstoestel en kenmerkt zich door de intrekbare radarkoepel onder de romp en de intrekbare „stang" achter de staart, de Magnetic Anamoly Detector, een instrument waarmee ondergedoken vijandelijke onderzeeërs worden opgespoord.

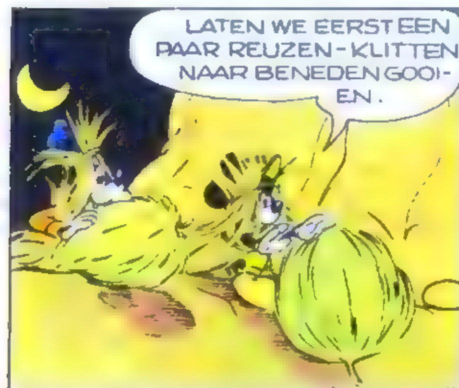
We hebben een keer een oefening bijgewoond aan boord van de „Karel Doorman", waarbij we de Trackers zagen starten en landen. Een fantastisch gezicht is dat. Met donderende motoren worden ze per stoomkatapult de lucht in geslingerd. Het landen is al even spannend, wanneer ze met hun intrekbare dekhaken de dwars over het vliegdek gespannen kabels grijpen, die de vliegtuigen binnen enkele meters afremmen. Zelfs 's nachts kunnen de Trackers op de Doorman binnenkomen. Daartoe zijn in het vliegdek van de Doorman kleine lampjes aangebracht. Van landingsschijnwerpers maken de Trackers geen gebruik. Het sterke zoeklicht in de rechter vleugel, dat dient om onderzeeboten op te sporen, is met zijn 70 miljoen kaars (!) veel te sterk om bij de landing te gebruiken. Het zou de mensen aan boord van het vliegdekschip volkomen verblinden!

De Trackers nemen zes raketten mee onder de vleugels, en dieptebommen of torpedo's binnen in de romp. Een machtig bedrijf, die Marine Luchtvaart Dienst. De vliegers van onze Grumman Trackers zullen dat stellig bevestigen. Echt mannenwerk, dat vliegen vanaf zo'n vliegdekschip!

Mickey en Goofy

Boris Boef heeft niet gelogen · de dam bestaat inderdaad, maar Mickey en Goofy vertrouwen het zaakje toch niet en besluiten er eens een kijkje te gaan nemen...

WORDT VERVOLGD

PIETJE PECH
door
C.D.RUSSELL

DAMES EN HEREN, U HEBT ALLEMAAL GEZIEN HOE DE JONGEDAME IN DE KAST IS GEGAAN. NU ZAL IK U LATEN ZIEN HOE IK HAAR MET MIJN GOOCHELCAPE ER WEER UITHAAL ZONDER HET SLOT AAN TE RAKEN!

SESAM OPEN U!

EN HIER IS ZE DAN! U ZIET HET, DE KAST ZIT NOG STEEDS OP SLOT!

U BENT GEWELDIG! KUNT U MET UW CAPE IEMAND UIT IEDERE KIST OF KAST HALEN?
IK HAAL 'M OVERAL UIT, ZELFS ONDER WATER.

WAT ZOU U ER VAN DENKEN EENS EEN EXTRAATJE TE VERDIENEN?
TOP! WAT KAN IK VOOR U DOEN?

SESAM OPEN U!
© 1964 - K.F.S. Opera Mundi

DAT IS DAT, VRIEND, EN NU MIJN EXTRAATJE!
HIJ IS ER UIT?!

ER IS GEEN EXTRAATJE, IK HEB GEEN CENT OP ZAK. HOUDT U HET MAAR TE GOED...

SESAM SLUIT U!

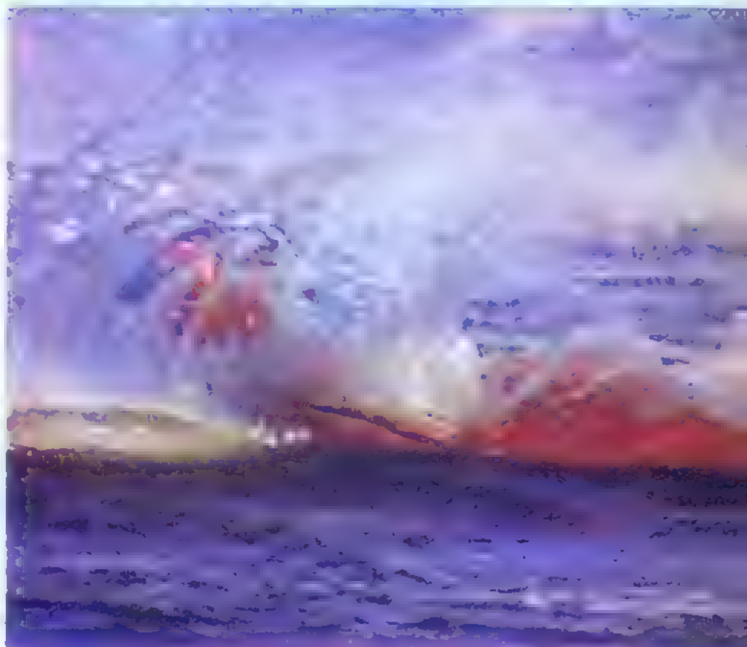

GEVANGENIS
DAT KOMT ER VAN ALS JE DENKT EEN GOOCHELAAR TE SLIM AF TE KUNNEN ZIJN!

VLIEGENDE SCHOTELS... OP HET WA

ZODRA het ijs op de plassen verdwijnt en de zon na de barre winter onze gezichten weer gaat bruinen, kun je je in de garages en de botenhuizen rond de plassen vaders en zonen zien „sleutelen" aan de buitenboordmotoren die ze vastschroeven aan een soort vliegende schotels: de speedboats. Ze maken de boten „gevechtsklaar" voor opwindende races, die even spannend zijn als de Grand-Prixwedstrijden van de autocoureurs op de grote race-circuits.

Als je een speedboat wilt besturen, moet je beslist niet kleinzerig zijn. Kapotte knieën, stijve lendenen en een ontelbaar aantal blauwe plekken zijn „de oogst" van een speedboatrace of een trainingsrondje! Want tijdens de race of het oefenrondje, schieten de boten telkens als speelse dolfijnen uit de golven omhoog om met een harde klap weer op het water terug te slaan. De bestuurders voelen zich als boksers, die almaar fikse meppen te verduren krijgen zonder terug te kunnen slaan... Als de boten hun topsnelheid bereiken, krijgen ze inderdaad de neiging vliegende schotels te worden. De speedboats bezitten een vaaroppervlakte van vier meter en dertig vierkante centimeters; tijdens de races raakt slechts dertig vierkante centimeter het water. Door de weerstand van de golven slaan de „neuzen" van de speedboats almaar omlaag, de bootjes dansen over het roerige water en slingeren de bestuurder van links naar rechts of van voren naar achteren en omgekeerd. Na de wedstrijd voelen de racers pas de pijn en wrijven ze potten zalf leeg op hun blauwe plekken.

TER

Boven: Deze „vliegende" schotel doet zijn naam wel eer aan! Hopelijk heeft de bestuurder zich met zijn schietstoel kunnen redden; ook zóiets kan weleens gebeuren.

Links: Een van de spannendste momenten van de race: het keerpunt nemen. Er wordt hier een beroep gedaan op de behendigheid en vaardigheid van de racer.

Linksonder: Het laatste stuk vóór de finish; op het rechte eind proberen de deelnemers elkaar nog te passeren en halen het uiterste uit hun snelle bootjes.

Onder: Dit hier zou je een soort „reuzen-slalom-voor-boten" kunnen noemen. Het lijkt allemaal ontzettend eenvoudig, maar reken maar dat het niet meevalt . . . . !

HET HARDE LOT VAN DE DUIKELAAR . . .

ALS de golfslag erg ruw is, bedienen de speedboatracers zich soms van helpers, die meestal zo rondom de 18, 19 jaar oud zijn. Zou je later graag zo'n helper willen zijn? Dan moet ik je toch waarschuwen met een spreekwoord: Bezint eer ge begint! Want de duikelaar (zo wordt de helper genoemd) is niet te benijden. Als de boot over een recht gedeelte van het parkoers voortjaagt, mag hij bij de bestuurder in diens kuipje (de kleine ruimte voor bestuurder en stuur) zitten, maar in de scherpe bochten moet de duikelaar languit op het voordek gaan liggen om de boot naar het volgende rechte gedeelte van het parkoers om te „wrikken"; hij is dus te vergelijken met de motorraces met zijspan, waarbij de man in de duo meehelpt de motor pijlsnel door de bocht te laten flitsen en daarvoor met zijn lichaam de vreemdste capriolen uitvoert. De duikelaar grijpt zich vast aan twee ijzeren klemmen en hij slaat BOTS! BOEM! BENG! met z'n lichaam op het dek op en neer. Geloof maar gerust dat-ie na de race bont en blauw is! Je moet voor het vak van duikelaar natuurlijk een vedergewicht zijn. Het lichaamsgewicht van racers en duikelaars is een uiterst belangrijke zaak. Als de zomer nadert, houden ze zich aan een streng dieet! Ze eten veel fruit, weinig of helemaal geen vette spijzen en ze maken elke dag urenlang gymnastische oefeningen. Een duikelaar mag eigenlijk niet veel zwaarder zijn dan vijftig kilo. De duikelaars vallen herhaaldelijk in het water, maar dat laat die dappere lieden ijskoud, ook al is het water niet warmer dan twaalf, dertien graden. Maar er wordt steeds minder van de duikelaars gebruik gemaakt. Jammer, want het is voor de kijkers aan de wal een prachtig schouwspel!

GEHEIMEN . . .

DENK overigens maar niet dat je welkom bent in het botenhuis of de garage als racers en hun helpers aan het sleutelen zijn. Misschien ben je wel een spion van een andere racer, en het gaat racer A niksniemendal aan wat voor schroefblad racer B aan z'n buitenboordmotor gebruikt. Als de race afgelopen is, worden de schroefbladen haastig van de motoren losgeschroefd, zodat de concurrenten geen gegevens kunnen verzamelen over de grootte, de weerstand en andere kwaliteiten van de schroefbladen.
De racers slijpen de schroefbladen totdat ze zo glad zijn als opgewreven appels. „Hoe gladder de schroef, des te groter de snelheid!" zeggen de racers. Misschien is dat wel pure verbeelding, maar ze kunnen het slijpen eenvoudig niet laten. En geloof maar niet dat de racer je de samenstelling van z'n poetsmiddel, waarmee hij onderkant van de boot polijst, zal verklappen... ook dat is een topgeheim! Als de pittige motoren voor het begin van de race proefdraaien, passen de racers er wel voor op de motor niet helemaal „open" te zetten, anders zouden hun tegenstanders misschien het toerental van de motor kunnen bepalen...

WINNEN!!

DERTIEN jaar geleden werd de Nederlandse Speedboat Club opgericht, er waren toen niet meer dan acht leden; maar nu zijn er ruim honderd racers. De topsnelheid van een speedboat? Meer dan negentig kilometer, ondanks de niet geringe weerstand van het water! De racers reizen, om aan de internationale wedstrijden deel te nemen, kris-kras door Europa, ze gaan naar Berlijn of de blauwe Italiaanse meren, ze zetten hun speedboats op de aanhanger en rijden naar Monaco, Dresden, Keulen, Dusseldorp of naar Litschau, Jochensestein of Attersee in Oostenrijk, ze trekken naar Milaan, Venetië, Parijs en vele andere steden. Zoals de autocoureurs kennen ze ook „vierentwintiguurs-wedstrijden", waarbij de boten dus een dag en een nacht lang in de wedstrijdpiste blijven rondrazen. De racers wisselen elkaar dan voortdurend af. Ze koesteren slechts één verlangen: WINNEN!! Door ijverig te sleutelen proberen ze het vermogen van de buitenboordmotoren zo hoog mogelijk op te voeren. Soms horen ze tijdens de race opeens een harde knal achter zich... de motor is aan stukken geslagen, er is een pietsie té veel aan het apparaat gesleuteld! Weten jullie aan wie de racers hun sport eigenlijk te danken hebben? Aan de Amerikaanse mariniers, want die maakten tijdens de oorlog voor het eerst gebruik van de vinnige buitenboordmotoren, die ze aan hun landingsboten bevestigden. De motoren werden steeds beter en nu jagen ze hun „bazen" met een snelheid van negentig kilometer per uur over het water van rivieren en plassen. Je moet eens naar ze gaan kijken, speedboatraces zijn net zo boeiend als een adembenemend trapezenummer in het circus!

Onder: Van de brug af heb je een geweldig gezicht over het parkoers, dat de bootjes onder luid geknetter afleggen.

DE SCHAT *van* SCHARLAKEN RACKHAM

Professor Zonnebloem vertoont onze vrienden een eenmans-onderzeeboot, waarmee Kuifje onder water op speurtocht zou kunnen gaan naar de schat. Maar als de professor erin stapt, breekt het bootje . . . .

Nee, meneer Zonnebloem, ik zei dat uw toestel niets is voor ons. Wij kunnen het niet gebruiken!

Dat is dan afgesproken.

Alles is dus geregeld, ik maak een kleiner model voor twee personen. Ik verzeker u, dat het over een week klaar is.

Een paar dagen daarna . . .

Alles is klaar, we kunnen zo vertrekken. Als we nu nog maar een duikerpak hadden . . . Ik loop al drie dagen te zoeken en geen winkel die ze verkoopt. Alle zaken ben ik afgeweest . . .

Hé, kijk eens! Dat is merkwaardig.

Wat?! Dat moet ik zien! Kom mee, Kuifje.

TE KOOP
VOLLEDIGE DUIKER-UITRUSTING

Gegroet. Wij wilden graag het duikerpak 'ns zien, kan dat?

Oh ja, het duikerpak. Kom maar mee, ik zal het u wijzen.

Dit is het!

Maar pas op, m'n jongen, pas op. Geld brengt geen geluk, zeker niet als je het op die manier zoekt. Ik waarschuw je maar. . .

?

Waarom . . . waarom zegt u dat? Hoe weet u dat?

Waarom? Ik zie dat je op zoek gaat naar 'n schat . . . en hoe ik dat zie? Dat is niet zo moeilijk . . .

Ziet u dat? Waaraan ziet u dat? Zien wij er uit of we op zoek gaan naar een schat?

Ik kan het van je gezicht aflezen.

Van mijn gezicht? Maar . . . maar . . . wat is er dan voor iets bijzonders gebeurd met mijn gezicht? Zie jij iets, Kuifje?

Nou, als u het mij vraagt . .

Duizend bommen!

DE SCHAT *van*
SCHARLAKEN RACKHAM

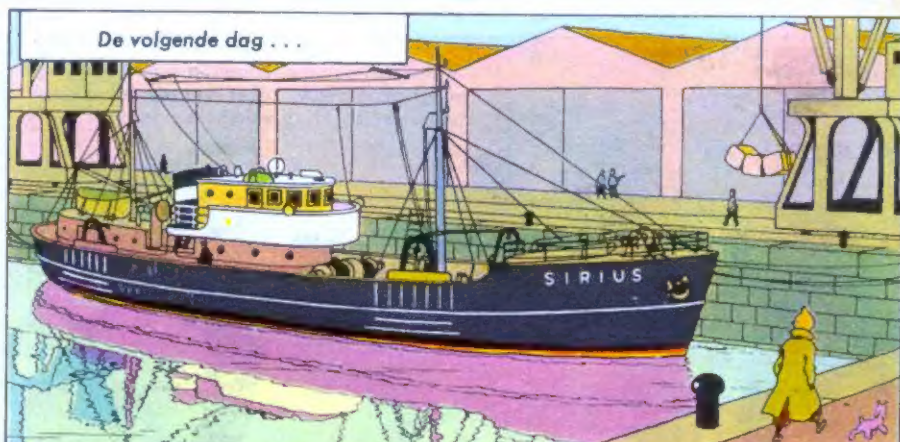

WORDT VERVOLGD

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z, Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 330021). **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164, P.C.R. 86491. Prijs 7 frank. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.